

результатом; (6) Висока ступінь формалізованості і обмежень діяльності керівника; (7) Закритий характер взаємовідносин керівника з головуючими та підлеглими співробітниками; (8) Стиль керівництва близький до стилю армійського начальника; (9) Керівник виступає в основному як адміністратор.

Менеджмент (організація управління) – (1) Розуміння функції менеджменту як задоволення економічних інтересів організації; (2) Діяльність менеджера заснована на забезпеченні зацікавленості персоналу в кінцевих результатах праці; (3) Оцінка праці менеджера визначається кінцевою ефективністю; (4) Готовність до сприйняття нововведень; (5) Пріоритет результату менеджменту над процесом; (6) Висока ступінь самостійності менеджера в рамках делегованих йому повноважень; (7) Відкритий характер взаємовідносин менеджера з головуючими та підлеглими співробітниками; (8) Стиль керівництва близький до стилю тренера спортивної команди; (9) Менеджер виступає в основному як лідер.

*Турчин-Кукаріна І. В.,
аспірантка
Львівського національного
університету ім. Івана Франка*

КОРЕСПОНДУВАННЯ ТЕРМІНІВ «ШВИДКІСТЬ» І «СВОЄЧАСНІСТЬ», ЗАСТОСОВУВАНИХ ДЛЯ ПОЗНАЧЕННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ ПРАВА, З ПРИНЦИПОМ ВИЗНАЧЕНОСТІ ЮРИДИЧНОЇ ФОРМИ

Дослідження означеної теми зумовлене термінологічною неоднорідністю, що існує у ЦПК України, суперечить ідеї точності права, принципу визначеності юридичної форми та є, на наш погляд, украй несприятливим явищем для формування сталої судової практики. Наприклад, формулюючи у ст. 1 ЦПК України завдання цивільного судочинства із використанням слова «своєчасний», раптом у ст. 130 ЦПК України законодавець несподівано

використав слово «швидкий». Відтак, виникає запитання: так *швидко* чи *своєчасно* повинен розглядати справу суд?

У результаті дослідження цивільних процесуальних кодексів інших країн ми виявили, що термін «швидкий» дійсно активно застосовується. Наприклад, в статті 1.4. ЦПК Англії міститься вимога до суду активно сприяти одночасно *швидко*му і ефективному розгляду справи [1]. Вказівку на *швидкість* та недороговизну містить R. 1 Федеральних правил Цивільного процесу США [2]. У цивільному процесі Данії суд повинен ухвалити рішення в цивільному процесі зі всією належною *швидкістю* [3].

Справді, для повномірної реалізації права особи на судовий захист важливими є не лише процесуальні гарантії повного, всебічного та об'єктивного розгляду справи судом, але й гарантії того, що при здійсненні судом повноважень із захисту порушених прав не буде допущено тяганини. Адже внаслідок необґрунтовано тривалого розгляду справи навіть позитивне рішення суду про захист порушеного права може втратити свою актуальність з різних причин. Запізніле правосуддя втрачає актуальність. Відтак, надто повільний розгляд справи є рівнозначним відмові у правосудді.

Однак, швидкість розгляду справи не є самоціллю процесу. Швидко – не завжди правильно. Як звертає увагу І. Приходько, при виборі між *швидкістю* розгляду та якістю, пріоритет повинен бути відданий якості [4]. З точки зору громадянина, ефективність судового захисту означає, що справа має бути розглянута і вирішена без невиправданих зволікань, що уможливить надання особі *своєчасного* захисту її порушеного права [5]. На наш погляд, швидкість розгляду справи повинна обслуговувати ідею своєчасності захисту порушеного права судом.

Враховуючи викладені вище аргументи, будучи переконаними, що допущена у ЦПК України непослідовність у застосуванні для позначення цивільно-процесуальних оціночних понять термінів «своєчасність» та «швидкість» не має спеціального інформаційного посилу, що виправдовував би неоднаковість застосування термінів, вважаємо, що існує потреба у відповідній

корекції ст. 130 ЦПК України та заміні у ч. 1 ст. 130 ЦПК України слова «швидкого» словом «своєчасного».

Список використаних джерел

1. Civil Procedure Rules [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.justice.gov.uk/civil/procrules_fin/contents/parts/part01.htm.
2. Federal Rules Of Civil Procedure: amendments received to May, 2006. – Thomson-West. – 916 p. – P. 37.
3. Werlauff E. Civil Procedure in Denmark / E. Werlauff. – Kluwer Law International, 2009. – P. 72.
4. Приходько И.А. Доступность правосудия в арбитражном и гражданском процессе: основные проблемы / И.А. Приходько. – СПб.: Издательский Дом С.-Петербурб. гос. ун-та, 2005. – С. 601.
5. Нижник А. Питання судового захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / А. Нижник // Право України. – 2010. – № 2. – С. 74.

*Ющенко С. С.,
молодий науковий співробітник
Українського мовно-інформаційного
фонду НАН України*

ВІРТУАЛЬНА ЕКСПЕРТНА ЛАБОРАТОРІЯ

Віртуальна експертна лабораторія (ВЕЛ) – це комп'ютерне мережеве технологічне середовище, що забезпечує скоординовану роботу територіально розподіленого колективу, який працює над розв'язанням спільного завдання – створення змістовно, логічно та лінгвістично досконалих нормативно-правових актів (НПА) та складається з нормопроєктувальників і лінгвістів-експертів.

Теоретико-лінгвістичні засади україномовних інтелектуальних систем було сформульовано ще у 90-х роках минулого сторіччя видатним українським